

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HOTEL LOS MACHOS

Groteske tragi-komedie

door

Dirk Biddeloo

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1991

Nr. 1274

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

cop. 1984 Toneelfonds J. Janssens/Dirk Biddeloo

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

HOTEL LOS MACHOS

Plaats van de handeling: het deel van een "hotelsuite", dat ingericht is als salon.

Men moet de indruk krijgen, dat er een broeierige warmte heerst. Een aan het plafond bevestigde, schroefvormige ~~ventilator~~ ventilator versterkt die indruk nog.

Hoewel het interieur exotisch aandoet, merkt men hier en daar sporen van verval (bvb. barst in de muur).

Fond (midden): deur, waarop aangeplakt een reglement van inwendige orde, met daarboven een plakkaatje: "HOTEL LOS MACHOS".

Rechts van de deur een brandblusapparaat. Daaronder een emmer zand.

In de rechter hoek: rotan tafeltje met twee stoelen. Op het tafeltje een transistorradio.

In linkse hoek achteraan een frigo. Daarop een schaal met uitheems fruit. Daarboven een poster van een naakte, exotische schone.

Links midden: kralengordijn, waarlangs men toegang verkrijgt tot de badkamer. Rechts en links van dit gordijn een grote, zuiderse kamerplant.

Links vooraan: bureeltje met telefoon, onderlegger en schrijffgerief. Naast dit bureel een dactylomachine. Vóór het bureel een stoel, waarvan de rugleuning gericht is naar het kralengordijn.

Rechts midden: openstaand venster, dat uitzicht verleent op straat. In de ruiten van dit venster bemerkt men enige kogelgaten.

Rechts vooraan, in de hoek: laag kastje, afgeschermd door een druk gekleurd gordijn.

Personages

1. Renaldo (René): man van middelbare leeftijd, gekleed in een opzichtig zomerkostuum. Das. Gouden vulpenpen. Hij draagt een bril, heeft met crème ingewreven haar en zweet voortdurend.

2. Clémentin (Clément): grote kerel, een tiental jaar jonger dan Renaldo. Draagt een hemd met korte mouwen, en een tot over de knieën reikende "korte" broek. Om zijn hals hangt een riem, waaraan een fototoestel bengelt. Hij draagt ook sandalen.

3. Alberto (Bijre): 40-50 jaar. Loopt sjofel gekleed. Afgedragen, dof pak, hier en daar zelfs verschrœid. (halfbloed)

4. ~~Estafan~~: een blootvoetse, gezette zonderling met verwarde haardos en uitpuilende ogen. Hij draagt slechts een gelapte lange broek en een onderlijfje.

5. Mr. Rodgers: donker type met snor en bakkebaarden. Hij draagt een militair uniform met kepie en laarzen. Heeft verscheidene eretekens opgespeld. Over de schouders hangt een dubbele kogelriem. Aan beide heupen een pistoolholster (mèt pistool daarin). *Om de hals hangt een vuurpijl.*

6. Victoria: jong, knap, gekleed als kamermeisje.

Men hoort naderende voetstappen en de druk vertellende stem van René. De salondeur gaat open en René komt het vertrek binnen. Hij maakt een zeer zelfingenomen indruk. Achter hem volgen Bijre, onverschillig, de handen in de zakken, en Clément, met een spottend, gluisperig glimlachje op de lippen. René let niet op hen. Hij heeft enkel oor voor wat hij zelf zegt.

RENE (met een wijds, spottend gebaar de ruimte beschrijvend): "En dat is nu mijn privé-salon, zie! De receptionist van mijn hotel noemt dit vertrek..de parel van een luxe-suite. Stel u voor! Als beschaafde West-Europeaan neem ik zoiets niet! Wanneer ik op vakantie ben, eis ik een minimum aan comfort!"

Bijre en Clément kijken in het rond; de eerste onverschillig, de tweede met spottende nieuwsgierigheid.

Vervolgens gaat René vóór het raam staan, dat uitzicht geeft op straat.

RENE (hij wijst en kijkt naar buiten, spreekt op zeer gewichtige toon): "Het is spijtig dat ik wat bijziend ben, maar heu..van hieruit hebt ge nu een goed zicht op de regeringsgebouwen, zie. Zij rijzen aan de overzijde van de straat voor ons op en werden gebouwd in koloniale stijl. Zoals jullie merken, contrasteren ze scherp met de krotten, die 'k hier overal tegenkom. Sinds gisteren al moet ik mij werkelijk ergeren aan die vuile barakken. En wanneer ik terug in België ben, zal ik de directeur van het reisbureau persoonlijk op het matje roepen! Zijn folder spreekt verdorie alsmaar over een historische, in tact gebleven binnenstad! Maar daar klopt niks van! 't Zijn allemaal krotten hier."

Ondertussen is Bijres aandacht getrokken door het brandblusapparaat. Na dit apparaat secondenlang gefixeerd te hebben, stormt Bijre erop af. Koortsachtig begint hij het toestel te betasten. Hij haast zich zijn bril op te zetten, tracht de op het apparaat aangebrachte tekst te ontcijferen.

Clément, die het salon traag aan het doorwandelen is, -als een toerist, de handen op de rug- blijft staan om de vruchten te betasten in de fruitschaal, boven op de ijskast. Dan werpt hij een steelse blik naar de rug van René, opent de frigodeur, bestudeert de gekoelde eet- en drinkwaren, begint dan snel snel met een lepeltje te snoepen uit een potje jam, af en toe René schuw beglurend.

RENE (immer declamerend, een handgebaar naar buiten makend): "Ik hoor u vragen, waarom die ramen daar afgeschermd worden met witte gordijntjes! Daarstraks, toen ik in de bar een Parade-cocktail gebruikte, werd die vraag ook gesteld. Een flauwe plezante beweerde, dat de ambtenaren siësta houden van negen tot vijf. En dat zij daarom de zon buiten willen houden. (verontwaardigd) Welnu, zijnde zelf een ambtenaar van eerste categorie, durf ik beweren dat er in de overheidssector, waar ter wereld ook, keihard gewerkt wordt. (hij slaat zich op de borst) Ja, zelfs in Zuid-Amerika! En dat die gordijntjes tijdens de kantooruren gesloten zijn, is verdorie niet meer dan normaal! Wat wilt ge zeg, met zo'n vervloekte hittel! (hij blaast, wist het zweet van zijn voorhoofd) Het is verdorie niet om uit te houden! Tweeëndertig graden in de schaduw. Schandalig gewoon!" (René keert zich bruusk om).

Clément, betrept, slaat de frigodeur dicht, springt uit zijn gebogen houding, likt snel duim en vinger af, lacht onnozel.

CLEMENT (met Mechelse tongval): "Inderdaad mijnheer René. U hebt volkomen gelijk. Het is hier om te bakken. Ik..ik wou dan ook in de frigo efkes ne frisse neus halen, mijnheer René."

Met de handen aan de heupen wendt René zich tot Bijre, die nog steeds het blusapparaat bestudeert.

RENE (op verwonderd-spottende toon): "Zeg Bijre..Wat zijt gij daar nu eigenlijk aan het doen zeg? Brandt het ergens misschien?"

BIJRE (hij schrikt op, bergt haastig zijn bril weg, spreekt met Mechelse tongval): "Brand! Brand?! Waar?? (plots terugkerend tot de werkelijkheid, zich over de ogen wrijvend) Ex..excuseer. Ik heb niet geluisterd. Mijn aandacht moet efkes zijn uitgedoofd."

Alsof die vreemde reactie René onverschillig laat, begint hij het salon te doorwandelen.

RENE: "De wereld is klein, de wereld is klein. En eens te meer moet ik constateren dat er in die spreuk veel waarheid schuilt. Allé, neem bijvoorbeeld nu mijn geval. Wát is er mij vandaag overkomen? (breedsprakerig) Ik ben daar tegen mijn zin aan het slenteren op een vieze rommelmarkt, waar het wemelt van lawaaimakers, sjacheraars, boerenpummels, vliegen, schooiers en ander ongedierte. En dan ineens zo, midden dat Spaans en Indiaans gewauwel, hoor ik twee Vlaamse stemmen opklinken. Ze spreken wél geen beschaafd Nederlands, maar kom, ik draai mij toch om en ik zie jullie daar staan. Tussen de stank van overrijpe mango's en meloenen. De wereld is toch klein ja! (hij blijft nadenkend staan) Maar a propos, nu ik eraan denk. Waar logeren jullie eigenlijk?"

CLEMENT (onderdanig): "In hotel Bellavista, mijnheer René. Vlakbij de Calle de la Revolución. De straat van de revolutie."

RENE (uitbarstend in een onbedaarlijke lach): "Hahaha! Die is goed! Ho! Hoor hem! Hotel Bellavista! Daar hebt ge zeker een mooi uitzicht! Dát moet ik toegeven! (hoofdschuddend) Hotel Bellavista...Hahaha!"

CLEMENT: "Kènt u ons hotel dan, mijnheer René?"

RENE (geamuseerd): "In de slóppenwijk logeren jullie! Het is daar ongelooflijk smerig, en de straatjes doen er denken aan riolen. Tussen bergen afval heb ik daar gisteren zelfs leprozen zien zitten. Die kunnen van honger hun eigen vingers afknagen. Hahahaha!"

CLEMENT (verbijsterd): "Maar mijnheer René..Ik begrijp niet wat een man zoals U daar komt zoeken?"

RENE (ernstig): "Afwisseling natuurlijk! Let op. Ik..ik haat de luiards die met etterende wonden in versleten poncho's zitten te bedelen. Maar anderzijds beleef ik ook plezier aan hun toestand. Want per slot van rekening oogsten ze wat ze zelf gezaaid hebben. (plots uitdagend) Of niet soms?"

CLEMENT (haastig): "Ja ja natuurlijk, mijnheer René."

RENE: "Gisterenavond heb ik mijn minachtig en walging moeten doorspoelen met een Santiago-cocktail."

CLEMENT: "Tja mijnheer René. Ons hotel heeft geen bar. Er is zelfs geen fatsoenlijke receptie, en ons kamertje geeft uit op een vuile binnenkoer."

RENE (geestdriftig): "En 's avonds waait de reuk van etensresten uw kamer binnen, gekruid met..geschreeuw van vechtende bedelaars, telkens wanneer die een peso toegeworpen krijgen!"

CLEMENT (gespeeld geestdriftig): "Ja mijnheer René, goed opgemerkt. Weet u.. dat ze ons bed zelfs niet komen opdekken 's morgens? Het is bovendien een tweepersoonsbed, véél te kort voor mij."

BIJRE (zich plots moeiend): "Maar dan toch lang genoeg voor mij hè Clément. Trouwens, zó slecht x is 't daar in den Bellavista nu ook weer niet. Dat hebt ge zelf toegegeven. Wat niet wegneemt, dat als IK het voor het zeggen moest hebben, we nu zouden logeren in een ander soort hotel zelle. Véél chiquer nog dan dat van de René! Véél chiquer!"

RENE (verontwaardigd, spottend): "Ho ja? En wààr hoopt gij in deze stad zo'n hotel te vinden, Bijre?"

BIJRE: "Ach, als ge hard genoeg klopt hè René, dan doen ze overal open zelle. Ik heb dat in mijn leven dikwijls genoeg meegemaakt."

CLEMENT (haastig, verontschuldigd): "Wij zijn verplicht in hotel Bellavista te logeren, mijnheer René. Onze reis was al op voorhand vastgelegd. Ziet U, wij hebben namelijk ne quizz gewonnen..De hoofdprijs was een reis.."

BIJRE: "Naar het armste land ter wereld. En IK heb de schiftingsvraag van de wedstrijd volkomen correct beantwoord."

RENE (spottend, geërgerd): "Zo zo. En hoe luidde die vraag dan, als ik vragen mag?"

BIJRE: "Er werd gevraagd welk het armste land ter wereld was."

CLEMENT: "En dat schijnt hier te zijn, mijnheer René. Ik wist het ook niet, maar dat schijnt inderdaad hier te zijn."

BIJRE: "Dat schijnt niet. Dat IS, Clément. Ik wist dat al lang. Da's hier het armste land van allemaal."

RENE (knorrig): "Het armste land, het armste land..Het warmste land zeker! Ik word hier verdorie misselijk van die hittel" (René wist met z'n zakdoek het zweet van zijn voorhoofd) .

BIJRE (peinzend): "Als ge het echt frisser wilt hebben hè René, dan zoudt ge naar het zuiden moeten afzakken. Meer bepaald zo in de richting van Vuurland. (traag, nadrukkelijk) Vuurland. Ik weet niet waarom, maar dat land spreekt mij ook aan."

RENE (bits): "Mij niet."

CLEMENT (naar de ventilator kijkend): "Maar mijnheer René..Waarom schakelt U toch de ventilator niet in?"

RENE: "De ventilator? Waar ziet gij een ventilator?"

BIJRE (de ventilator aanwijzend): "Dien helicopter daarboven, wilt hem zeggen."

René, bijziend, kijkt eerst even eenx verkeerde richting uit. Dan valt zijn frank. Hij wendt zich prijzend tot Clément.

RENE: "Maar ja verdorie! Jal Dat is een schitterend idee! Dat ik daar niet eerder aan gedacht heb!"

René stapt resoluut naar de schakelaar, die zich naast de fond-deur bevindt. Hij drukt die schakelaar verscheidene malen in, ondertussen gespannen de ventilator bekijkend. Daar komt geen beweging in. Bijre en Clément nemen een wachtende houding aan.

RENE (in woede ontstekend): "Potverdorie!! 't Marcheert niet! Jamaar, wat, wat een schande zeg! Ha nee hè. Dat gaat hier zo niet aflopen! Dan kennen mijnheer René nog niet!"

René stuift naar zijn bureeltje, sleurt met een autoritair gebaar de stoel naar achter, neemt plaats, grijpt de telefoon en draait snel een nummer.

RENE (woedend): "Hallo..?! Hallo..! Hier señor Renaldo van de camera numero trece!...Trece zeg ik! Ventilatore..kapotto! Si si kapotto..! Comprendo?! Hallo..!?"

Opeens komt er beweging in het kralengordijn achter de rug van René. Men ziet een hand, die enkele onzekere bewegingen maakt, maar zich dan in de badkamer terugtrekt. Clément tracht René -vergeefs- hierop attent te maken. Ondertussen wordt Bijre opnieuw geboeid door het brandblusapparaat.

RENE (anauwend): "Mañana, mañana..Niks te manjanessen! Nul Subitos! Urgent verdorie! (met de vuist op het bureel bonkend, hoofdschuddend) Subitos heb ik gezegd! Etouffer...! Chaud! (hij blaast in de hoorn) Ventilatore..morte (hij maakt een kruisje) Hallo?! Numero trece! Trece! Dreizehn ja!" (hij hangt af).

RENE (zijn zweet afwissend): "Allé, ze gaan iemand sturen...Nog nooit meegemaakt zoiets. Als dat zo voortgaat, zal ik klacht moeten neerleggen bij het Ministerio del Turrismo!"

CLEMENT (gegeneerd, kuchend): "Neem me niet kwalijk mijnheer René..Maar ik wist echt niet dat U bezoek had."

RENE (hoogst verwonderd): "Bezoek? Ik?"

CLEMENT (naar de badkamer wijzend): "Wel ja, mijnheer René. In die kamer daar. Ik zag zopas iemand daar heu.."

RENE (uitbarstend in gelach, terwijl Bijre langzaam het blusapparaat nadert): "Hahaha! Nu nog mooier! Maar beste vriend, dat is de badkamer. Zou ik daar mijn gasten laten wachten, denkt ge? Trouwens, wie ga ik buiten jullie gasvrijheid verlenen? Die vuile inboorlingen soms, om zich in Mijn water wit komen wassen? Hahahaha! Nee maar Clément, ge zijt nieuwsgierig hè. Welnu, dat amuseert mij. Kom mee, dat ik u de badkamer toon."

Clément volgt René naar de badkamer, terwijl Bijre vóór het blusapparaat blijft staan. Hij neemt een notaboekje en maakt daar met een potlood enkele schetsen in.

RENE (vanuit de badkamer): "Hier is dan het stort..en daar het ligbad...Ik herhaal dus, maar let nu op de woordspeling..Hier is het stort...en daar het ligbad.."

CLEMENT (als op bevel): "Hahahahahaha!"

RENE: "Goed zo. Warm en koud water overal, al is het koud water hier nog voldoende."

CLEMENT: "Hahahaha!"

RENE: "Nee nee, dat is helemaal niet om mee te lachen."

CLEMENT: "Excuseer mijnheer René. Maar 'k dacht dat dat ook een woordspeling was."

RENE: "Dat is het toilet. En die spoelbak daar moet doorgaan voor een lavabo."

CLEMENT: "'t Ziet er nochtans allemaal goed in orde uit, mijnheer René. In ons hotel is 't wat anders."

RENE (geprikkelde): "Vindt gij dat ja? En die barst in de spiegel dan? Of die verfstrepen op het raam? Zeg! Clément! Kan dat in een eerste-klasse hotel? Nee nee, ik zal klacht moeten neerleggen bij het ministerie. Allé kom, we gaan terug, want verder is hier niets meer te zien."

René, gevolgd door Clément, stapt statig het salon binnen. Dan krijgt René Bijre in het oog. Hij blijft plots staan, met de handen in z'n zij. Zijn gezicht krijgt een spottende uitdrukking, die overgenomen wordt door Clément.

RENE (ironisch): "Zeg Bijre...Nu moet ge mij toch eens vertellen wat ge daar eigenlijk aan het bestuderen zijt hoor! Het moet wel bijzonder interessant zijn, zo te zien."

BIJRE (waardig zijn notaboekje wegbergend): "Awel René, dat zit zo. 'k Heb vroeger eens iets ineengeknutseld dat veel weg had van dat apparaat daar. Alleen was dat van mij veel origineler. En kleiner ook. (met beide handen beschrijvend) Zakformaat ongeveer. Ideaal voor het blussen van kleine brandhaarden. Allumeurs, stekskes, bougies. Pffft! (hij blaast) En de vlam is weg!"

RENE (terwijl hij Bijre en Clément met zich mee neemt naar de rieten zeteltjes in de hoek) "Hou nu maar op met die onzin en kom met mij mee. Hier, zet jullie."

René doet zijn gasten plaats nemen. Bijre zet zich tegenover het publiek; Clément met zijn rug naar de badkamer. Zelf blijft René rechtstaan. Hij wekt de indruk van een docerende professor.

RENE: "Beste vrienden, hetgeen ik nu ga zeggen is van groot belang. Ik verzoek jullie dus dringend mij niet te onderbreken." (Clément knikt bereidwillig, terwijl Bijre onrustig om zich heen kijkt.)

RENE (docerend): "Wij bevinden ons op een achterlijk continent. Wij koesteren grote minachting voor de barbaarse zeden en gewoonten hier. Maar toch moeten we blijk geven van ons Europees aanpassingsvermogen. Dit zullen wij op subtiele wijze demonstreren, zonder daarom onze eigenheid prijs te geven. Hoe? Wel...door onze voornamen zodanig te wijzigen, dat zij de mensen in verwarring gaan brengen. (Clément kijkt verrast op, Bijre luistert nauwelijks) IK vrienden, wens voortaan aangesproken te worden als Señor Renaldo. Señor Renaldo. Is dat begrepen?"

CLEMENT (zijn spot bedwingend): "Begrepen, señor Renaldo."

RENE: "Señorrrr Renaldo. De "r" meer prononceren, zoals ik dat doe."

CLEMENT: "Señorrrr."

RENE (knikkend, zeer plechtig): "Clément...Ik heb mij veel moeite gegeven om ook uw naam te herdoen."

CLEMENT: "Dank u zeerrr, señorrrr Renaldo."

RENE: "Ik dacht eerst van u Clementino te noemen, maar gezien uw gestalte meen ik dat..Clemento beter klinkt. Vindt ge niet?"

CLEMENT (onnozél): "Clemento. Wel ja, waarom niet? Dat is precies een artiestennaam." (René knikt goedkeurend)

RENE: "Bijre..Goed nieuws voor u jongen. Er wordt niet langer gebijrd. Dat laten we aan de boeren over."

BIJRE (opgeschrikt): "Wat..Wablief?"

RENE: "Het scheldwoord "Bijre" bestaat niet meer. Van nu af aan luistert gij naar de naam Alberto. Bovendien.." (Clément knikt gewichtig).

BIJRE (afwerend): "Ja zeg René, gij hebt zeker ne zanneslag gekregen! Ik heet al Bijre vanaf ik in de wieg lag en dat blijft zo. Alberto, Alberto. Albijr tot daar toe ja. En dan nog."

Op dat moment komt er beweging in het kralengordijn. Staf verschijnt ten tonele. Snel sluipt hij langs de muur naar de ijskast. Hij steelt enkele vruchten uit de fruitschaal en wil geruisloos verdwijnen zoals hij gekomen is.

RENE (zeer verontwaardigd): "Maar ge begrijpt er potverdorie niets van, gij! En mij dan nog onderbreken ook! Uw gebrek aan tact en inzicht doen me denken aan.."

Juist wanneer Staf de badkamer wil binnen glippen, wordt hij opgemerkt door Bijre. Die springt overeind en wil naar het blusapparaat stormen.

BIJRE (schreeuwend, naar de badkamer wijzend): "Daar!! Nen brandstichter! Alarm!!"

RENE (woedend, met alle geweld Bijre tegenhoudend): "Halt! Hou op! Halt zeg iki Clemento! Clemento! Help mij dan toch! Halt! Halt verdorie!"

BIJRE (ondertussen spartelend en schreeuwend): "Alarm! Brand! Brand!"

Tegen zijn zin maakt Clément aanstalten om Bijre mede in bedwang te houden. Plotseling wordt er echter op de kamerdeur geklopt. Dat brengt René en Bijre tot bezinning. Hijgend blijven ze staan.

RENE: "Ja?"

De kamerdeur gaat open en Victoria komt binnen. Ze maakt een zeer bescheiden indruk.

RENE (pathetisch): "Haaa-ha! Haaa-ha! (op zijn horloge kijkend) Finalemente! Vooruit, kom binnen!" (Victoria komt binnen)

RENE (militair, snauwend): "Naam?!"

VICTORIA (met neergeslagen ogen): "Victoria."

BIJRE (nog onder de indruk van het gebeurde): "Gaat ge die naam misschien ook veranderen, René?"

RENE (onheilsPELLend): "Zwijg gij maar! (tot Victoria) Wel Victoria, ik ben señor Renaldo, comprendo? En señor Renaldo zou graag weten, wat dit te betekenen heeft!"

René drukt herhaalde malen de schakelaar in, en hij blikk veelzeggend naar de "defecte" ventilator. Ondertussen houdt Bijre de badkamer scherp in 't oog.

VICTORIA (zij spreekt met vreemde tongval, wijst naar de badkamer): "Schakelaar ventilator daar." (Clément verbergt zijn spot achter een handpalm).

René doet een stap naar voor, zodat hij juist onder de ventilator komt te staan.

RENE (opstuivend): "Hoe schakelaar daar?" (hij kijkt weer enigszins een verkeerde richting uit).

Victoria verdwijnt in de badkamer. De ventilator begint plots snel rond te draaien. Achter René's rug heeft Clément moeite om zijn plezier te bedwingen.

RENE (opzij springend, afwerend): "Finito! Finito zeg ik! Presto! Die windmolen af!"

De ventilator "bolt" uit en Victoria komt weer het salon binnen. René strijkt door zijn hoofdharen en kijkt woest om zich heen.

RENE (hijgend, z'n zweet afwissend): "Een mens zou..tijdens z'n verlof nog een verkoudheid opdoen, zo! (tot Victoria) Gij daar! Kom eens mee!"

René vat Victoria bij de pols en trekt haar mee naar het raam aan de straatkant. Bijre en Clément volgen.

RENE: "Sommigen beweren dat ik nogal erg bijziend ben. Maar dat heeft señor Renaldo dan toch weeral opgemerkt! (hij wijst de kogelgaten in het venster aan).

RENE: "Wel? Wat hebben die spinnewebben hier te beduiden?"

BIJRE (inspecterend): "Dat zijn geen spinnewebben, René. Dat zijn kogelgaten."

Na een donkere blik op Bijre te hebben geworpen, betast René het venster.

RENE: "Maar..maar hij heeft verdorie nog gelijk ook! (opstuiwend, zijn bril afsleurend en weer opzettend) Wat heeft dat hier allemaal te betekenen?! (stampvoetend, donderend, tot Victoria) Sta daar niet zo te staan, dwaze gans! En antwoord als señor Renaldo iets vraagt! (plots hoopvol) Of..is er..misschien een revolucion op komst... (knikkend, bijna vriendelijk) Si? Revolucion? Mm?" (hij trekt een denkbeeldig pistool en wordt enthousiast).

VICTORIA: "Perdone señor. No revolucion. Verleden week..Festival de Fuego. (imiteert explosie) Boem! Raam kaput. Vuurwerk. Mooi."

Bijre leunt door het raam, kijkt verwachtend naar links en rechts. Dan trekt hij zich zuchtend terug.

RENE (hij richt zich met een boosaardig lachje tot Clément, maar knikt in de richting van Victoria): "Zeg Clemento..Zou die boerengeit wel beseffen tegen wie ze spreekt?"

CLEMENT (doodernstig): "Nee señor Renaldo. Ik geloof het niet."

RENE (zeer streng, vlak vóór Victoria staande): "Mañana camera volledig in orde! Comprendo? Patience señor Renaldo presque finito! Et mantenandos; weg! (een handgebaar makend) Uit mijn camera! Subito! Weg!"

Victoria maakt een lichte buiging en wil naar buiten gaan. Plots bedenkt René zich.

RENE: "Momento!" (Victoria blijft staan).

RENE (docerend, rondwandeland): "Ondanks de erbarmelijke omstandigheden, acht señor Renaldo het ogenblik gekomen, om zijn gasten iets aan te bieden. In welk gezelschap hij zich ook bevindt, (hij kijkt veelzeggend naar Bijre) niemand zal kunnen zeggen, dat señor Renaldo de wetten van de gastvrijheid niet eerbiedigt. Daarom stel ik voor, dat ikzelf een Adonis-cocktail tot mij zal nemen...terwijl Clemento bedacht zal worden met een Torpedo-cocktail. (Clément knikt welwillend, René gaat spottend verder) En aangezien onze vriend daar een miniatuur-kopie gemaakt heeft van dat blusapparaat, (Bijre steekt zijn wijsvinger op, wil René onderbreken) zal hij zich zeker tevreden stellen met een Fire-Ball-Mini-Cocktail! Hahaha!"

CLEMENT: "Hahaha."

RENE: "Victoria! Hier!" (zij komt naar hem toe).

René fezelt Victoria de bestellingen in het oor, maakt nog een spottende hoofdbeweging in de richting van Bijre en stuurt het kamermeisje door. Bijre houdt haar echter tegen.

BIJRE (gejaagd): "Senora Victoria..Mo..momentos per favore. Maar ik (hij duidt zichzelf aan) gezien hebben daar (hij wijst naar de badkamer) nen banditos. Si si. Banditos. Misschien hij steken hotel Los Machos wel in brand!"

Vooraleer Victoria antwoorden kan, komt René tussenbeide. Clément kijkt geamuseerd toe.

RENE (alwetend, een hand leggend op Bijres schouder): "Mijn waarde vriend. Sta mij toe er op te wijzen, dat de jacht op hersenschimmen nog niet geopend is. (autoritair) En nooit zal geopend worden. Klaar? Afgesproken? Begrepen? (tot Victoria) En gij..cocktails prepareren! Vooruit! Presto!"

Victoria werpt een minachtende blik op René en vertrekt.

RENE (na het dichtvallen van de deur): "Kameraad Bijre..Mag ik u beleefd verzoeken om Mijn kamermeisje voortaan niet meer lastig te vallen met domme vragen? Hé?"

BIJRE: "Dat was geen domme vraag, René. Ik heb gezien wat ik gezien heb, en ik ben niet bijziende zoals gij. Daarstraks sloop hier iemand rond met nen dikke kop en puitogen. Nen halven indiaan precies."

RENE (spotlachend): "De woestijn bedriegt u met een fata-morgana. Een Engels kasteel tovert spoken tevoorschijn. Maar in de wereld van senior Renaldo is er geen plaats voor sprookjes. Clemento meende ook al iemand gezien te hebben in de badkamer. Maar Clemento is verstandig genoeg om tijdig zijn vergissing in te zien. Nietwaar, Clemento?"

CLEMENT: "Ja senior Renaldo..Alhoewel..Enfin ja. Ik zal mij vergist hebben."

BIJRE: "Nu weet ik het zeker. Het was nen halfbloed. En het zou mij niet verwonderen hé René, dat die gaten in het venster het werk geweest zijn van die kerel."

RENE (hautain): "Gij hebt gaten in uw verstand gij."

Die woorden zijn nog niet koud, of de ventilator begint weer op volle toeren te draaien. Na een korte verbijstering stormt René de badkamer binnen. Bijre en Clément blijven perplex staan.

RENE (vanuit de badkamer): "Halt! Halt zeg ik!"

Er klinkt een schot, gevolgd door de spottende lach van Estafan. Clément vlucht naar de fond-deur. Opnieuw klinkt er een schot.

ESTAFAN (tergend, luid): "BAAAI!"

Op zijn beurt wil Bijre de badkamer binnenstuiven. Hij botst echter tegen René, die een pistool in de hand houdt.

CLEMENT (terugkerend, bezorgdheid veinzend): "Senior Renaldo! Toch..toch niet gewond, hoop ik?"

RENE: "Hij is ontsnapt! (woedend) Zet die ventilator af!" (Clément gehoorzaamt onmiddellijk. Hij verdwijnt even in de badkamer en komt dadelijk terug). doch niet

Ondertussen rept René zich naar de telefoon en draait hij een nummer, af en toe z'n zweet afwissend.

BIJRE (trionfantelijk): "Awel? Wat heb ik gezegd? 't Was hem hè!"

Met de vingers op 't bureel trommelend en met gefronste wenkbrauwen wacht René ongeduldig op antwoord.

BIJRE: "Wel René? Was hem het of was hem het niet? 'k Heb het nog gezegd. Nen dikken halfbloed. Met een vette pens van voor."

RENE (razend): "Hou je wafel potverdorie!.....Er antwoordt niemand op de receptie. De maat is voll (smijlt de hoorn op de telefoon) Nu gaan ze wat meemaken!"

Met het pistool weer in de hand rept René zich de kamer uit. Hoofdschuddend staart Clément hem na. René's stappen sterven snel weg. Er valt een benauwende stilte in het salon. Wanneer Clément voelt dat Bijre naar hem kijkt, wordt hij enigszins verlegen.

BIJRE (schamper): "Awel Clément? Moet g'hem niet achterna lopen?"

CLEMENT (nieuwsgierig rondwandeland, toch ongemakkelijk): "Waarom zou ik?"

BIJRE: "Of moet ik u misschien Clemento noemen?"

CLEMENT (verveeld): "Luister Bijre, ge begrijpt toch wel dat in de huidige omstandigheden.."

BIJRE: "Nee Clément, ik begrijp het niet. Ik begrijp niet waarom dat gij heel de tijd dien halve gare achterna huppelt. 't Is "ja senor Renaldo" van hier en "nee senor Renaldo" van daar. Ge zijt potverdekke nen echte slippen-drager geworden! Wat hoopt gij eigenlijk met die aanstellerij te bereiken?"

CLEMENT: "Luister Bijre. De zaak is zo simpel niet als dat ge wel denkt. (bedachtzaam) Ge weet..goed genoeg dat ik zonder werk zit, dat ons Denizeke pas uit ziekenverlof is, en dat er nog een aantal leningen zijn af te betalen."

BIJRE: "Ja? En dan?"

CLEMENT: "René bekleedt een hoge functie, Bijre. En hij heeft mij laten verstaan, dat hij mij zou kunnen binnen loodsen bij het ministerie. Ge stamp niet tegen de schenen van zo iemand, Bijre. Dat moet ge toch begrijpen. Trouwens, in plaats van René altijd tegen te spreken, zoudt g'hem beter eens ne keer gelijk geven. Ge vergeet dat gij ook werkloos zijt, en dat René u misschien een job kan bezorgen."

BIJRE (schamper lachend): "Jamaar Clément..IK heb geen kruiwagen vandoen om ergens binnen te geraken, als het dat is wat dat ge bedoelt! Ik heb nooit ne schup onder mijn gat nodig gehad om bovenaan de maatschappelijke ladder te belanden!"

CLEMENT: "Ge zijt ondertussen toch naar beneden gedonderd, hé Bijre? Oneer- vol ontslagen uit het gemeentelijk brandweerkorps wegens opzettelijke brand- stichting. Probeer gij nog maar ergens werk te vinden!"

BIJRE (zeer verontwaardigd): "Die zaak werd nooit bewezen, Clément! De ka- pittein van de kazerne is mij nadien komen smeken om terug in dienst te tre- den. Maar daar ben ik te fier voor. Ik durf wedden, dat als we drie weken terug in België zijn, ik een job zal hebben waarbij...(hoofdschuddend, mis- noegd) Ik blijf hier niet...Ik ga terug naar ons hotel. 'k Wacht nog juist tot dat ze die halfbloed te stekken hebben. Dan ben ik weg." (hij kijkt op zijn horloge).

De deur gaat open en René hijgt zich naar binnen.

CLEMENT (haast in de houding springend, deernis veinzend): "Wat nieuws, senior Renaldo?"

RENE (beslist): "Er is geen kat op de receptie. Zo dadelijk verwittig ik de Policia, het ministerio del turismo, plus de Belgische ambassade. Van deze zaak ga ik wèrk maken. Ze hebben het zelf gewild."

Als een strenge directeur neemt René plaats achter het bureel. Hij neemt de hoorn van de telefoon en draait een nummer, ondertussen Bijre afkeurend be-
kijkend. Plots staart René ongelovig naar de hoorn. Hij drukt met zijn wijs-
vinger driftig op de telefoon, houdt de hoorn opnieuw even aan zijn oor.

RENE (de hoorn opsmijgend, schreeuwend): "Gotferdomme!!"

CLEMENT (voorzichtig): "Wat scheelt er toch, senior Renaldo?"

RENE: "Moet ge dat nog vragen ja? Ik krijg potverdorie geen verbinding!"

René neemt zijn bril af, zet hem met een snel gebaar weer op en wist zijn
zweet af.

RENE (steunend): "Maar ze gaan te ver hoor. Ze gaan te ver. Wat hier gebeurt
houdt geen normaal denkend mens voor mogelijk."

Opeens klinken er zware stappen en de drie mannen kijken naar boven. Geprik-
keld springt René overeind.

BIJRE: "Hoort ge dat? Zou hierboven soms nóg iemand logeren?"

RENE (met ingehouden woede): "Nee, dat is de kelder daar."

Ver weg klinkt de spottende lach van Estafan.

BIJRE (bijna enthousiast): "Hoort! Dat was hem. Den halfbloed. Z'hebben hem
nog niet."

RENE (kwaad): "Ik heb uw commentaar niet nodig! (tot Clément, zeer autoritair)
Clemento! Gij zorgt er voor dat in mijn bijzijn voortaan niet meer over die
inbreker gesproken wordt. Begrepen?"

CLEMENT (bang): "Jawel senior Renaldo, maar..."

Plots wordt er op de deur geklopt.

RENE en BIJRE (samen): "Ja!"

René maakt een razende beweging in de richting van Bijre. Doch de verschi-
ning van Victoria leidt zijn woede af. Victoria draagt een schenkblad, waarop
twee kleurige cocktails en een minuscule drankje staan. René sleurt het
schenkblad haast uit Victorias handen en plaatst het autoritair op de ijskast.
Verontwaardigd wil Victoria op haar stappen terugkeren.

RENE: "Halt! Halt zeg ik! Hier blijven en niet bewegen! Senior Renaldo heeft
met u een ei te pellen. Een struisvogelei!" (Victoria blijft staan).

RENE (als een rechter, Victoria in de ogen kijkend): "Primero questione.
Waarom niemand op reception?"

VICTORIA: "Personeel reception in bar, senior. Prepareren daar cocktails voor
u."

RENE (ironisch lachend): "Haha! Prepareren cocktails hé..Goed gevonden..Haha!"

CLEMENT (als op bevel): "Hahaha."

Een ogenbliksem van René doet Clément op slag weer ernstig worden.

RENE (spinnijdig): "Ik zal die geit haar ontslag eens prepareren bij de directeur van het hotel!" (Victoria slaat de ogen neer).

RENE (wijzend naar de telefoon): "Segunda question! Hoe komt die telefoon kapotto?!"

Victoria wandelt naar de telefoon, neemt de hoorn af en brengt die aan haar oor. Zij haalt de schouders op, ten teken dat het apparaat functioneert. René sleurt het tuig uit haar hand, luistert even verbluft en smijt de hoorn vloekend neer.

CLEMENT (voorzichtig): "En, señor Renaldo?"

RENE (verbijsterd): "Opnieuw een zoemtoon. Ik begrijp er niks van."

Victoria wil weggaan, doch René houdt haar op barse wijze tegen.

RENE: "Wacht! (zeer gespannen, naar de badkamer wijzend) Señor Renaldo..heeft in zijn badcamera..een banditos betrapt!"

BIJRE: "Ja, en ik heb hem eerst gezien. 't Is nen halfbloed."

CLEMENT: "Zwijgen Bijre."

RENE (kortaf): "Banditos door het raam ontsnapt. En gevlucht naar boven!"

René wijst het plafond aan, wordt kwader, wijst vervolgens naar Victoria en grijpt de hoorn van de telefoon.

RENE: "Gij! Bellen naar Policia: en situación uitleggen. Vooruit!"

VICTORIA (zich afwendend, op medelijdende toon): "Die man geen bandido zijn. Jullie hebben Estafan gezien."

RENE (de hoorn opsmijtend) en BIJRE samen: "Estafan?!"

VICTORIA (knikkend): "Estafan. Hij is de werkmán van hotel Los Machos. Hij doen reparación. Estafan..arme man. No familia. No amigos. No residentia. No nacionalidad. Estafan. logeren hier, wanneer kamer vrij komt. Hij soms ook eten in keuken van restoràn."

BIJRE: "Allé, hij heeft hier half pension zogezege."

CLEMENT: "Zwijg erover Bijre!"

RENE (razend): "Genoeg! Estafan is in mijn camera binnen geweest! (hij vat Victoria bij de arm) Policia opbellen gij! Of nee..nee. Bel eerst de directeur op van het hotel. Avanti!"

VICTORIA (zich loswerkend): "No. Estafan vroeger hier te vondeling gelegd. Later hij geadopteerd door director."

RENE (brullend): "Hal Zit dat zo! Dat is hier dus een soort moederhuis als ik het goed begrijp! Misschien is het beter de naam "Los Machos" te veranderen in "Las Mamas"! Welnu, laat die telefoon dan maar rusten. Ik en gij gaan samen naar de directeur." (hij maakt aanstalten om samen met Victoria op te stappen.).

VICTORIA: "Imposible. De director is er niet."

RENE: "Waar is hij dan?!"

VICTORIA: "Op vakantie."